

Prinsesje Pomtidom
stond op het dak van haar kasteel.
Ze tuurde in de verte,
maar daar zag ze niet zo veel.
Ja, kreupelhout, konijntjes
en een vieze, oude geit,
maar niet wat ze graag wilde zien.
Dat had ze nou altijd.

Pom wachtte al sinds 's ochtends vroeg,
ze rilde van de kou.
Ze stampvoette en mompelde:
'Waar blijft die gozer nou?'
Vandaag was heel belangrijk,
want vandaag kreeg ze bezoek
van Tobias de Blonde,
uit het rijk links om de hoek.

Prins Tobias was (net als Pom)
van koninklijke bloede.
Hij was het kind van Lodewijk
en Saskia de Goede.
Pom had hem voor het laatst gezien
met Pasen, vorig jaar.
De prins was toen verkleed als kip,
met veren in zijn haar.

Hij had die dag geen woord gezegd
en wou niet eens een koekje.
Hij bloosde als je hem iets vroeg.
Pom mokte in een hoekje.
Bij 't afscheid had de prins bedankt,
heel zacht en heel verlegen.
'Tot nooit meer ziens,' zei Pomtidom.
Toen had ze straf gekregen.

